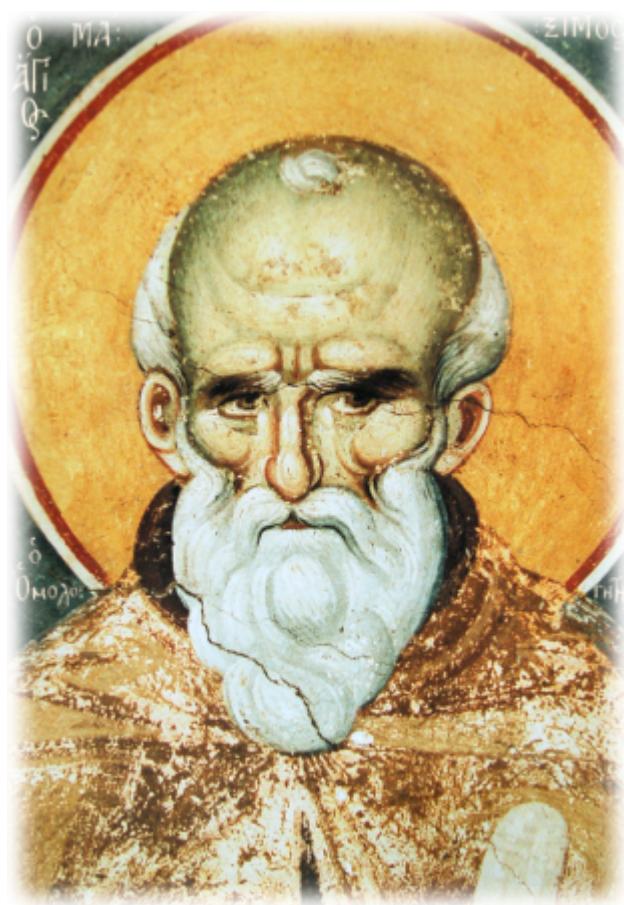
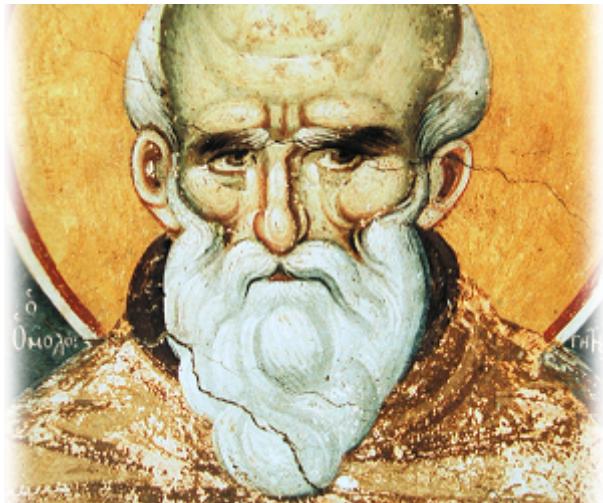

10 Ιουνίου 2021

Άγιος Μάξιμος: Τα πάντα μέσα στα πάντα είναι ο Θεός!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Μάξιμος Ομολογητής.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Έλεγε, λοιπόν, ο μακάριος εκείνος γέροντας [ο ἅγιος Διονύσιος Αρεοπαγίτης], κατά ένα πρώτο συμβολισμό της θεωρίας του, ότι η ἁγια εκκλησία είναι τύπος κι εικόνα του Θεού, επειδή έχει το ίδιο μ' αυτόν ἔργο κατά τη μίμηση και κατά τη μορφή.

Αφού εδημιούργησε δηλαδή ο Θεός τα πάντα με την ἀπειρη δύναμή του και τα ἔφερε στην ύπαρξη, τα συγκρατεί, τα συνενώνει και χαράζει τα ὄριά τους.

Συνδέει με την πρόνοιά του το ένα με το άλλο και με τον εαυτό του, και τα νοητά και τα αισθητά.

Και κρατώντας μαζί γύρω από τον εαυτό του τα πάντα, στα οποία είναι αιτία κι αρχή και τέλος, ενώ κατά τη φύση βρίσκονται σε διάσταση, τα κάνει να συγκατανεύουν το ένα στο άλλο σύμφωνα με μια τάση τους, την τάση προς αυτόν, σαν βασική αρχή της σχέσης.

Σύμφωνα μ' αυτήν οδηγούνται όλα σε μια ταυτότητα κίνησης και ύπαρξης, που αποκλείει την κατάλυση και τη σύγχυση.

Κανένα από τα όντα, προβαδίζοντας, δε στασιάζει εναντίον κάποιου άλλου, ούτε αποσπάται απ' αυτό σύμφωνα με τη διαφορά που χαρακτηρίζει τη φύση και την κίνησή του.

Συμφύονται όλα μαζί με όλα χωρίς να συγχέονται, σύμφωνα με την ακατάλυτη σχέση και φύλαξη της μοναδικής αρχής κι αιτίας, που καταργεί κι επισκεπάζει όλες τις σχέσεις, που θεωρούνται ιδιαίτερες μεταξύ όλων ανάλογα με τη φύση καθενός από τα όντα.

Όχι με το να τις καταστρέψῃ και να τις αναιρή και να τις κάνῃ να μην υπάρχουν, αλλά με το να τις νικά και να λάμπῃ απάνωθέ τους, όπως ακριβώς το σύνολο πάνω από τα μέρη του ή και με το να παρουσιάζεται σαν αιτία του συνόλου αυτού, σύμφωνα με την οποία, και το ίδιο το σύνολο και τα μέρη του συνόλου, είναι φυσικό να φαίνωνται και να υπάρχουν, γιατί έχουν ολάκερη την αιτία τους να λάμπῃ απάνωθέ τους.

Κι όπως ο ήλιος ξεπερνά τη λάμψη των άστρων και στη φύση και στη δύναμη, έτσι κι αυτά, σαν αποτελέσματα μιας αιτίας, δείχνουν την αιτία τους αυτή να καλύπτη όλη την ύπαρξή τους.

Γιατί, όπως τα μέρη προέρχονται από το όλο, έτσι είναι φυσικό και τα αιτιατά να αντλούν την ισχύ τους από την αιτία και να γνωρίζωνται απ' αυτή και ν' αφήνουν την ατομικότητά τους ν' αδρανή, όταν, πιασμένα μέσα στην αναφορά προς την

αιτία, λάβουν εξ ολοκλήρου την ποιότητα εκείνης, σύμφωνα με την αδιάσπαστη, όπως είπαμε, δύναμη που έχει η σχέση τους μ' αυτήν.

Αφού τα πάντα μέσα στα πάντα είναι ο Θεός, που με απέραντο μέτρο υπερβαίνει τα πάντα, θα γίνη ορατός ολομόναχος σε όσους έχουν καθαρή σκέψη.

Τούτο θα γίνη, όταν ο νους, καθώς αναλογίζεται θεωρητικά τους λόγους των όντων, σταματήσῃ στον ίδιο το Θεό, σαν αιτία κι αρχή και τέλος της δημιουργίας και της γένεσης όλων, ένα βυθό αδιάστατο που περιέχει τα πάντα.

Απόσπασμα από το έργο του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητή, «Μυσταγωγία» των εκδόσεων της Αποστολικής Διακονίας. Η εισαγωγή και τα σχόλια είναι του Ρουμάνου Πρωτοπρεσβυτέρου και καθηγητή Θεολογίας, π. Δημητρίου Στανιλοάε και η μετάφραση στη νεοελληνική του Ιγνατίου Σακαλή.

<https://bit.ly/2RHJIAR>